

DZIENNIK URZĘDOWY WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO

w Warszawie dnia 25 Czerwca 1817 Roku.

Boni civis est, nosse instituta, et leges civitatis, usque obtemperare.

Nro 13068. Wydział Skarbowy

KOMMISSYA WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO,

Maiąc sobie poruczoną Dekretem Najjaśniejszego Cesarza i Króla, z dnia 30 Marca (11 Kwietnia) r. b. przesłanym przy reskrypcie Komisysy Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 8go Marca r. b, Nro 1492, attrybucyą byłéy Rady Prefekturalney

„ Co do sprawowania Sądownictwa, w przedmiotach sporu Administracyynego dotyczących ”

Nadto będąc upoważnioną uchwałą Namiestnika Królewskiego, urządzającą Kommissyę Woiewódzkie pod dniem 3go Lutego r. z, zapadłą, w artykule 5 odstepie litera C oznaczonym,

„ Do rozpoznawania prózb, o allewiacyą zanoszonych ”
podaie naprzód do powszechnéy wiadomości Dekret Najjaśniejszego Cesarza i Króla wspomniany, tu co do słowa wymieniony:

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego
My z Bożey Łaski ALEXANDER I. Cesarz Wszech
Rossyy, Król Polski etc. etc. etc.

Gdy z zaprowadzeniem Kommissyy Woiewódzkich uchwałą Namiestnika Naszego z dnia 3go Lutego r. z, urządzonych, Rady Prefekturalne za byłego Rządu Xięztwa Warszawskiego exystujące, ustały; zważywszy, że teź Rady, co do attrybućy w przedmiocie sporów Administracyynych onym służących, zastąpionemi bydź potrzebią; nim prawo oznaczy w téy mierze ostateczne zasady; po zasiągnięciu zdań ogólnego zebrania Rady Stanu postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1. Kommissye Woiewódzkie, uchwałą Namiestnika Naszego d. d. 3go Lutego r. z. wedle Ustawy Konstytucyiney urządzone; trudnić się będą (oprócz służących im teraz attrybućy) sprawowaniem Sądownictwa w przedmiotach sporu Administracyynego, które dawniey podług Konstytucyi Xięztwa Warszawskiego, do attrybućy Rad Prefekturalnych należało. Komplet do odbywania takowego Sądownictwa, składać się ma, z trzech Członków Kommissyi, oprócz Assessora prawnego, do którego iednak referowanie tylko sprawy, należeć będzie. Członek zawiadujący wydziałem, którego spór dotyczy się, nie może wchodzić do kompletu. Ile razy zachodzić będzie potrzeba czynienia śledztwa, albo odbierania przysięgi, bądź w mieście Woiewódzkim, bądź w Obwodach, zawsze ieden z Sądowych Urzędników właściwych, wezwany bydź do takowego aktu, i odbydź go bezpłatnie na miejscu, z wynagrodzeniem tylko kosztów podróży, powinien. Wyroki Kommissyy Woiewódzkich w których należność uznana, nieprzechodzi wartości pięćdziesiąt złł; niepodpadaia już żadnemu dalszemu odwołaniu się.

Art: 2. Attrybućy Rady Stanu Xięztwa Warszawskiego, co do tegoż Sądownictwa sporu Administracyynego, pozostaną nadal przy dzisiejszém Radzie Stanu Królestwa, i odbywane będą w zwykłym iey komplecie. — Instrukcyje takowych sporów, prowadzić będzie Kommissya Instrukcyyna.

Art: 3. Delegacya Administracyyna trudniąca się w zastępstwie Rady Stanu rozstrzyganiem ostatecznym sporów, przez uchwałą naszego Namiestnika d. d. 20 Lutego i 23 Listopada 1816 iey powierzonych, zastępować będzie teź Radę Stanu w rozsądzaniu ostatecznym spraw, z mocy niniejszego postanowienia Radzie Stanu attrybuowanych, a to przez przesiąg czasu, iaki od Namiestnika Naszego uznanym zostanie za potrzebny, dla takowego zastępstwa.

Art: 4. Urządzenia Skarbowe w Województwach Mazowieckim, Kaliskim, Płockim i Augustowskim przy załatwieniu Sporów Skarbowych zachowywane, rozciągać się będą, na cały kray naszego Królestwa Polskiego.

Art: 5. Spór przez prywatną stronę do Sądownictwa Administracyjnego w przedmiotach pod toż Sądownictwo podpadających, wytoczony; nie będzie mógł tamować bynajmniey biegu, ani też skutku exekucyi, która drogą Administracyjną prowadzoną być ma.

Art: 6. Wszelki spór któryby między Władzą publiczną, lub iakimkolwiek bądź Instytutem publicznym z iedną, a osobą prywatną z drugiej strony o prawo do Włości to iest: *de jure* iak np. o dziedzictwo dóbr nieruchomości, o granicę, o prawo hipoteczne, o prawo do służebności *servitudes*, o należności kapitałów, lub iakichkolwiek wieczystych funduszów, o ważność tranzakcyi testamentów, lub innych autentycznych, takowe do własności prawo dowodzących aktów i t. p. zachodził, należy do attrybucyi zwyczajnego Sądownictwa, i nigdy pod żadnym pozorem podciągany być nie może pod Sądownictwo sporu Administracyjnego, niniejszém postanowieniem, na nowo zaprowadzone.

Art: 7. Przypadki kollizyi między Sądownictwem Administracyjnego Sporu a Sądownictwem zwyczajnym, wydarzać się mogące, rozwiązywać ma Rada Stanu, w przepisany kompletie swoim. Jle razy zaś w Radzie Stanu toczyć się będzie interes sporny w iakimkolwiek rodzaju, Radzca Stanu nadzwyczajny, Prokurator Jeneralny i Członki Kommissyi; Sprawiedliwości, wezwani być mają do zasiadania w ogólném zebraniu teyże Rady Stanu.

Wykonanie niniejszego postanowienia Kommissyom Rządowym w czém do których należy, polecamy.

Dan w Petersburgu dnia 30 Marca (11 Kwietnia) 1817 roku.

(podpisano) ALEXANDRE.

przez Cesarza i Króla

Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) Jg. Sobolewski.

Zgodno z oryginałem, Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) Jg. Sobolewski.

Zgodno z oryginałem, Radzca Sekretarz Stanu, Jeneral Bdy.

(podpisano) Kossechi.

Za zgodność (podpisano) Kruszyński.

Następnie odwołuje się co do przyznanéj iéy attrybucyi, rozpoznawania przedmiotów ściągających się do allewiacyi, do wymienionéj już uchwały Namiestnika Królewskiego, dawniéj ieszcze sposobem zwyczajnym, ogłoszonéj. Kommissya Woiewódzka temi ustawy usposobiona, do zastąpienia w całej rozciągłości była Radę Prefekturalną, wszelkie przedmioty które z swéj natury w duchu Konstytucyi byłego Xięztwa Warszawskiego, do rozpoznania teyże należały; roztrząsać, i wedle służących iéy przepisów rozstrzygać, iest upoważniona: czyniący atoli swe wnioski do Kommissyi Woiewódzkiéj, na to baczenie uważać powinni, aby przedmioty przedstawione iéy, istotnie spór Administracyyny wskazywały, bynajmniéj zaś się niekwaliifikowały do rozpoznania przez Sądy zwyczajne: w rozróżnieniu czego, szczególniéj na artykuł 6 wymienionego powyżéj Dekretu Najiasniejszego Cesarza i Króla, zapatrywać się należy; inaczéj bowiem prócz bezskutecznego Kommissyi Woiewódzkiéj zatrudnienia, strona interessowana, samowolnie się wystawi na zwłokę w właściwém rzeczy zadecydowaniu.

Lubo każdy interes Kommissyi Woiewódzkiéj, z względu nadanéj iéy attrybucyi Sądownictwa Administracyynego przedstawiany, dokładnie wyjaśnionym i przynależnie udowodnionym bydz winien, gdy przecieź przy żądaniu allewiacyi, czyli uwolnienia od opłaty podatków, niemniéj od złożenia zsypek, oddzielną zachować należy formalność, dla wyjaśnienia klęski i udowodnienia doznanéj ztąd straty, nadaiący prawo do żądania allewiacyi; przeto Kommissya Woiewódzka zamierzając z iednéj strony co do sposobu postępowania w rzeczy, iednostayność potrzebną zaprowadzić, z drugiéj zaś wskazać dotkniętym klęskami, właściwy sposób dokładnego skutków doznanych, wykazania; następujące, co do tego przedmiotu wydaie przepisy, podług których, tak Urzędnicy Administracyyni, iako i Obywatele lub Mieszkańcy od podatków i zsypek gruntowych, lub wszelkich innych publicznych opłat, składek, uwolnienia czyli allewiacyi żądaiący, działać pod nieważnością, obowiązauemi zostaią.

1 Podług brzmienia Uchwały Namiestnika Królewskiego z dnia 20 Lutego r. z Nrem 3 w Tomie pierwszym Dziennika Praw oznaczonéj, przepisującéy prawidła dla Delegacyi Administracyynéj, przez nią zachować się miaie. przy ostateczném, w materyi żądanych allewiacyi, wyrokowaniu; wyraźnie artykułem 10tym, zastosowanym do wyroku Króla Jmci Saskiego z dnia 17 Grudnia 1810 i do Uchwały Rady Ministrów z upoważnienia Królewskiego na dniu 28 Listopada roku 1812 wydanéj, tylko w przypadkach, gdy żądaiący allewiacyi udowodni, iż przez gradobicie, wylew wody, pożar, lub klęski wojenne, pozbawiony został rocznego z dóbr dochodu w całkowito-

ści lub w dwóch trzech częściach, allewiacya przyznana być może, lecz tylko na jednoroczne, lub półroczne podatki, opłaty i zsyпки. — Jeżeli więc ktokolwiek takowemu podpadł nieszczęściu; obowiązany jest na ręce Urzędnika Gminnego, iakimi są Burmistrz i Wóyci, podadź swą do Kommissarza właściwego Obwodu prozbę, z krótkiém opisaniem wydarzonego nieszczęśliwego Przypadku, przez tegoż Urzędnika Gminnego, zaświadczonym co do prawdy, i zawidzianém być powinnoém, a to naydaléy we dni trzy, po zaszłém zdarzeniu.

2. Następnie Kommissarz Obwodowy obowiązany jest, naydaléy we dni trzy po odebraniu doniesienia, albo sam na grunt zjechać, albo na swą odpowiedzialność, nieinteressowanego do rzeczy miejscowéy Urzędnika, dostatecznie na ten koniec umocować, do urzędowego roztrząśnienia wszelkich związek z rzeczą mających okoliczności, a to przez udziałanie przynależnéy protokularnéy indagacyi, w której ma być z kolei pomieszczone.

- a) Historyczne opowiedzenie zdarzenia; wszelkich onego przyczyn i skutków.
- b) Opisanie dokładne uszkodzonego obiektu, z wymienieniem Właściciela i przyzwoitém wydarzoney szkody, ocenieniem.

Obiedwie takowe okoliczności przez naoczną rewizyą indagującego, i zeznaniem przynajmniej dwóch świadków wiary godnych, a do rzeczy ani z przyczyny zaniedbania policyynnych ostróżności, ani dla interesu własnego co do pomienionéy szkody, nie należących; udowodnionemi być mają. Zeznania takowych świadków, powinny być popartemi ich oświadczeniem, że w razie potrzeby, zaprzysiędz one są gotowi. — Burmistrz, Wóyt i Sołtys miejscowy, z urzędów swych, iako do Administracyi Gminnéy należący, chociaż indagującemi nie byli, do zeznania o rzeczy informationis causa pościagnionemi być, i protokół wraz ze świadkami podpisać powinni.

3. Przy rozstrząsaniu i opisaniu przyczyn zdarzonego nieszczęścia, podający Urzędnik, obowiązany jest wysledzić, czyli w téy mierze ktokolwiek bądź z prywatnych przez zaniedbanie własnéy o całość dobra swego troskliwości, bądź też kto inny, przez zaniedbanie przywiązanego do urzędu dozoru, i przestąpienie policyynnych przepisów, lub zarządzeń, winnym się być nieokaże, mianowicie:

A. Co do wylewu wody.

- a) Czyli brzegi wody, groble, przyzwoicie przez kogo należało, utrzymywanemi być mogły, i utrzymywanemi były?

- b) Czyli gwałtownego onych wezbrania i zerwania, ktokolwiek przez swe nierostropne, lub niepilne działanie, nie stał się przyczyną.
- c) Czyli Burmistrze, Wóyci i Sołtysi, przyzwoite odbyli mieysc takowych, w celu rozciągnięcia policyynego dozoru, rewizye; i iak dalece postrzeżonemu złemu, zapobiegli?

B. Co do pożarów.

- a) Czyli pożar niewyniknął, przez nieostróżne z ogniem obeyscie się?
- b) Czyli dom gdzie pożar wybuchnął, podług zasad Policyi Budowniczy, urządzonym i utrzymywanym był?
- c) Czyli pożar, mógł bydz przez użycie machin i narzędzi ogniowych, łatwo ugaszonym; czyli te istotnie w porządku znajdowały się, i przyzwoicie przez kogo należało, użyte nie zostały?
- d) Czyli straże nocne swą powinność w czuwaniu nad bezpieczeństwem publiczném wśród miasta lub wsi wykonywały?
- e) Czyli Urzędnicy Policyyno - Gminni zadosyc swemu obowiązkowi przez odbywane rewizye i rozciągnięcie dozoru nad wykonaniem Policyynéy służby, przepisów i ostróżności, uczynili.

Wyiaśnienie tych wszystkich okoliczności, tém mocniéy poleca się, że tym sposobem Kommissya Woiewódzka będzie w stanie przekonać się, iak dalece Kommissarze Obwodowi, nad wykonaniem praw i zarządzeń Administracyynych czuwają; i czyli i iak przynależnego skutku w czasie umyślnego lub przypadkowego obiazdu obwodów ich Administracyi powierzonych, pilniują.

4. Co do opisania uszkodzonego nieszczęśliwym przypadkiem obiektu, i oszacowania wynikającéy ztąd szkody, obowiązany jest indaguiący określić iasno stan onego przed, i po uszkodzeniu: I tak naprzykład:

Co do gradobicia.

Wymienić należy rozległość i gatunek ziemi obsianéy każdego rodzaju ziarnem i wielkości wysiewu, oraz determinować, w iakiéy części sprzęt każdego ziarna uszkodzonym został, a następnie szkodę taką, do płodności każdego gatunku ziemi, podług zasad Ekonomicznych zastosowaną, wedle ceny targowéy, wykazem onéy od Burmistrza miasta najbliższego zażądać się mogącego wskazanéy, obrać.

Co do wylewu wody.

Należy nadto wymienić łąki i budowle tak wodne iako i lądowe uszkodzone. Co do łąk i gruntów, trzeba wyiaśnić, czyli te i iak wiele, na rok ieden, na więcéy, lub na zawsze w użytkowaniu z nich straciły?

Co do budynków uszkodzonych.

Rzecz roztrząsnąć, opisać trzeba ich wielkość, sposób i gatunek budowl, starość lub nowość, przeznaczenie, i użytek.

Co do pożaru.

Przy opisywaniu spłonionych ogniem budowli, toż samo, co się o uszkodzeniu wylewem wody powiedziało, zachować należy. Lecz że częstokroć, osobliwie przy spłonięciu ekonomicznych budynków, zboże, było różnego rodzaju, i sprzęty gospodarskie do uprawy roli służące, pogorzeć mogą: co wszystko z rolnictwem i dochodem rolniczym, bezpośredni ma związek; przeto szkoda ztąd wynikająca, równie dokładnie oszacowaną być ma. Toż samo w pewnym zastosowaniu zachować należy, przy spisaniu pogorzeli domów; do Fabrykantów, Rzemieślników, lub Kupców należących, albo nawet po komornym w nich mieszkających: wymienionych tych klas Obywateli, i szkodę zgorzałych warsztatów, Fabrykatów i towarów z książkami rachunkowymi porównanych oszacować; ażeby Rząd znalazł zarazem sposobność, podług jasnego o rzeczy przekonania, tego rodzaju nieszczęśliwych, prócz uwolnienia onych od podatków, przez prawo do allewiacyi wskazanych, innym sposobem, w miarę swęj możliwości, wesprzeć. Należy także wysledzić, czyli i wiaki sposoby budowlę zgorzałe w Towarzystwie Ogniomu zabezpieczonemi zostały?

Co do klęsk wojennych.

Straty z powodu wypadków wojennych poniesione, lecz należące do tego rodzaju szkód i ciężarów powszechnych, które każdego niemal Mieszkańca dotknęły, w myśl artykułu 15 postanowienia Namiestnika Królewskiego, wyżęj namienionego, nienadają prawa do żądania allewiacyi; niemnięj zapatrując się na artykuł 12 wspomnionego postanowienia, wszelkie straty z przyczyny klęsk wojennych doznane, w właściwych z dóbr dochodach, które jako kwalifikujące się do likwidacyi mają już swoje oddzielne wynagrodzenia, nie mogą być przytaczane, na poparcie proźby o allewiacyę. Dobrodzieystwo uchwały byłęj Rady Ministrów z daty 28 Listopada 1812 roku Mieszkańcom przez klęski owczesny wojny zniszczonym, udzielone; rozciągać się tylko może, do późniejszych po dniu teyże uchwały zdarzeń. I tak więc w duchu artykułu 13go tyle razy wspomnionęj uchwały Namiestnika Królewskiego:

Właściciel wsi iakowéy tylko, skoro z niewątpliwych udowodnień, okaże, iż w skutku zaszczytu tamże; między wojskami bitwy, przez gwałtowny bez kwitu zabór, pozbawiony został całorocznego lub dwóch trzech części rocznego, z swéy posiadłości dochodu. Co także rozumie się i o allewiacyach żądanych, za klęski od początku rzeczonyéy wojny poniesione; ma prawo do upominania się ulgi w furazach publicznych.

Lubo mniemać należy, iż z upłynieniem tak znacznego czasu od ostatniéy wojny, już i wszelkie klęski z przyczyny stoczonych w różnych miejscach bitw zrządzone, wyjaśnione i dokładnie udowodnione; gdzie wypadła przedstawione zostały; gdy jednak zdarzyć się mogło, iż przedstawienia wtéy mierze czynione, dla niedokładności, przez Władze Rządowe albo nieprzyjęte, albo też do ulegitymowania zwrócone są; Kommissya Woiewódzka przeto chcąc interessowanych do rzeczy od dalszéy zaskończyć zwłoki; odsyła ich co do oszacowania straty zboża zasianego, niemniej budowli z tego względu pogorzałéy lub rozebranéy, niemniej innych strat, do prawideł powyżéy wskazanych. Należy tu przecież naydokładniéy udowodnić przez świadectwa sąsiedzkich Burmistrzów i Wójtów, zawidziane przez Kommissarza Obwođu właściwego, iż bitwa która się stała przyczyną klęski, istotnie na miejscu wskazanem stoczona została — i że wykazaną stratę w wszystkich podanych punktach zrządziła.

Świadectwa takowe naymniéy przez dwóch Burmistrzów, lub Wójtów podpisane bydź mają, a nadto zalikwidowana strata, zaprzysiężona w Sądzie przyzwoitym, protokół złożonyéy przysięgi, do dzieła przedstawczego dołączony.

5. Przy oszacowaniu ogólnéy szkody z któreykolwiek bądź klęski wymienionéy, pochodzącéy, należy ją także z rocznym uszkodzonego Obywatela dochodem porównać, z uwagą: iż wszelkie innego rodzaju straty majątkowe, nienależące bynajmniéy do rachunku dochodu właściwego, z dóbr do allewiacyi podanych, niemogą wchodzić pomiędzy udowodnienia wymagane w przypadkach, podług niniejszego urzędzenia, iedynie tylko do żądania allewiacyi prawo nadających.

(Dalszy ciąg w Dodatku.)

DODATEK

DZIENNIKA URZĘDOWEGO

WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

(Dalszy Ciąg Urządzenia względem Allewiacyi podatkow i t. d.)

6. Do oszacowania szkód, należy indagującemu przyzwać dwóch znawców podług natury obiektu: Co do szkód ekonomicznych, rolników słynących z znajomości gospodarstwa i do rzeczy bynajmniej nieinteressowanych; a co do budowli, patentowanych rzemieślników; naywłaściwieży użytymi być mogą do tój czynności rzemieślnicy, którzy w skutek wyszłych w tój mierze urzędzeń, do oszacowania budowli na rzecz Dyrekcyi Towarzystwa Ogólnego, raz na zawsze przeznaczonemi, i przez złożenie przysięgi zobowiązani zostali. Do tego należy także dołączyć urzędowe poświadczenie cen zwyczajnych, w okolicy uszkodzoney, tak produktów iako i materiałów budowniczych dla lepszego rzeczy usprawiedliwienia w przyzwoitey formie.

7. Po sporządzeniu indagacyi i oszacowaniu szkody, obowiązany jest uszkodzony, wnioski swe względem żądania allewiacyi wianych Rządowi, albo na przyszłość należących się podatków, zsypek, lub składek, do tegoż samego protokołu indagującemu oświadczyć, oraz wymienić wszelkie tytuły, raty i ilości, od których niszczenia żąda byź uwolnionym.

8. Następnie uszkodzony i żądający zwymienionych przypadków allewiacyi, do udokładnienia dzieła indagacyjnego obowiązany jest na rzetelność podanych przez siebie szkół, iako wtymże podaniu żadnych innych nie zamieszczał, iak tylko te straty które istotnie z przypadku wydarzonego poniosł, złożyć w Sądzie Pokoju przysięgę, i protokół teyże do dzieła indagacyjnego dołączyć.

9. Tak udokładnione dzieło indagacyjne odebrawszy Kommissarz Obwodowy obowiązany jest co do stanu zaległości i żadanego na przyszłość

od obowiązku uwolnienia, twierdzenie żądającego, poświadczonemi Urzędników od obowiązku uwolnienia, twierdzenie żądającego, poświadczonemi Urzędnikami, jeżeliby indagacya przez Deputowanego udziałana wraz z dowodami niedokładną bądź się okazała, przyzwolicie sprostować i uzupełnić, a skoro iako przynależnie załatwioną uzna, Kommissyi Woiewódzkiej dla wyrokowania odsyłać będzie. Nadto: obowiązkiem jest Kommissarza Obwodowego w imieniu *fisci* iako strona, opinią do każdéj kategorii przyczynami udowodnioną, i wyższemu roztrząśnieniu Kommissyi Woiewódzkiej podlegającą, w raporcie swym wyiaśnić; szczególniéj zaś co do utraty całorocznego lub dwóch trzech części dochodu, z posiadłości kłęską dotkniętęj.

10. Nadto po załatwieniu przez Kommissarza Obwodowego, lub zastępującego miejsce jego innego Urzędnika, w przepisany wyżej sposobie indagacyi, a za przyzwolitą przez Kommissarza Obwodowego uznanęj, umocowanym tenże zostaje, podług własnego o rzeczy przekonania, stosownie do §. 1. Dekretu Króla JMci Saskiego z dnia 18 Maia 1811 do zachowania iako dotyczący się uchwał w przedmiocie allewiacyi istnących, artykułem 18 postanowienia Namiestnika Królewskiego z dnia 20 Lutego r. z. wskazanego, zawieszenie w części iakiéj lub całości do allewiacyi podanych podatków i zsypek, przez wstrzymanie rygoru exekucyi determinować. Oczém Poborcę Kassy Obwodowéj, memnéj upoważnionego do poboru zsypek w naturze, lub też upoważnionego do poboru pieniędzy za zsyпки dawanych, oddzielnie; Kommissyą Woiewódzką zaś przy przesłaniu indagacyjnego dzieła zawiadomić winien, a to pod odpowiedzialnością §§. 2, 3 i 5, tegoż Dekretu Króla JMci Saskiego zastrzeżoną Takowe doniesienie o zawieszeniu obowiązków o allewicyą proszącego, równie iako i odesłanie rzeczy pod decyzyą Kommissyi Woiewódzkiej przed upływieniem dni 14 załatwianem być powinno.

11. Ninieysze urządzenie na przepisach wyraźnego prawa i woli Rządu oparte, w Dzienniku Woiewódzkim umieszczone, aby każdego doszło wiadomości, przez Urzędników Gminnych w przynależnym sposobie Obywatelom objaśnioném, i ogłoszoném być ma; co że się tak stało, przed Kommissarzami Obwodowemi udowodnić należy.

w Warszawie dnia 30 Maia 1817 roku.

RREZES

R. Rembaliński.

Dilipocki, Sekr. Jeneral.